

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: V. P., bytem P., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení*, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 29.10.2013 proti rozhodnutí žalované ze dne 29.8.2013 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 29.8.2013 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 11.6.2013 s e z r u š u j í** pro vady řízení a věc se **v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. **Žádný z účastníků n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 29.10.2013 k výzvě soudu doplněnou, k níž byla připojena i kopie napadeného rozhodnutí, se žalobkyně domáhá přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 29.8.2013 č.j. X, jímž byl **snížen stupeň invalidity** a výše invalidního důchodu dle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), tak, že ode dne 14.7.2013 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně žalobkyni náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 21.5.2013 je invalidní pro invaliditu prvního stupně, když poklesla její pracovní schopnost o 35% z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Dle odůvodnění rozhodnutí ze dne 29.8.2013 bylo novým posudkem o invaliditě ze dne 15.8.2013 lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobkyně je invalidní, protože se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 5c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se

stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 25-35%; žalobkyni byla přiznána horní hranice 35% s ohledem na aktuální klinický nález, přičemž tato stanovená míra ve smyslu § 3 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo možno námitkám vyhovět.

Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, protože nesouhlasí s posudkovým zhodnocením zdravotního stavu s ohledem na aktuální velmi špatný stav a z psychiatrického hlediska je její pracovní potenciál zcela vyřazen, jak je zřejmé z lékařské zprávy ze dne 10.10.2013, tudíž rozhodnutí se neopírá o řádně zjištěné skutečnosti a bylo vydáno v rozporu se zákonem; závěrem navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k novému rozhodnutí.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 21.5.2013 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 15.8.2013 soud zjistil, že žalobkyně byla nadále uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, ale nebyla uznána nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené *v kapitole V, položce 5c) přílohy vyhlášky*, pro něž jí byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 35%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna; datum změny stupně invalidity – 21.5.2013.

Žalovaná ve svém vyjádření dne 10.12.2013 k důkazu navrhla posudek příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) s tím, že rozhodnutí ponechává na úvaze soudu podle závěru posudkové komise. Dále *ze zasláního dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 29.8.2013 nabylo právní moci dne 16.9.2013, když písemnost obsahující rozhodnutí byla od 5.9.2013 připravena k vyzvednutí, neboť žalobkyně nebyla zastižena.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud *PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku*, který byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie *po jednání konaném dne 6.2.2014*, jemuž nebyla přítomna žalobkyně z důvodu hospitalizace v Psychiatrické léčebně v Dobřanech od listopadu 2013. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní, šlo o invaliditu třetího stupně* dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%, přičemž se jednalo o pokračování invalidity třetího stupně od 9.3.2012. Dle doložené zdravotní dokumentace byla žalobkyně hospitalizována ve FN v Plzni 24.5.-18.7.2013 pro dekompenzaci zdravotního stavu, i při propuštění byl zdravotní stav žalobkyně hodnocen nadále jako subkompenzovaný, zvládnutelný v ambulantních podmínkách, ale již dne 15.8.2013 byl zdravotní stav ambulantním psychiatrem hodnocen jako těžká úzkostná i depresivní symptomatologie a po

psychologickém vyšetření dne 4.9.2013 byla konstatována extrémně těžká depresivní problematika, proto došlo k překvalifikaci psychiatrického onemocnění žalobkyně pouze na depresivní poruchu s tím, že stav se nadále zhoršuje a byla odeslána k hospitalizaci; dle telefonické konzultace s psychiatrem je žalobkyně od 11/12/2013 hospitalizována dosud v PLD Dobřany. Podle PK MPSV je *příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně extrémně těžká deprese*, pro kterou je dlouhodobě hospitalizována, proto zdravotní postižení komise hodnotila dle kapitoly V, položky 4e) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 70-80%, na horní hranici rozmezí, tj. 80%, neboť její zdravotní stav je zvláště těžký a vyžaduje dlouhodobou ústavní péči; stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti komise dále nenavýšila; vznik invalidity třetího stupně trvá dále ode dne 9.3.2012. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení nebyly v této věci shledány.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného*

rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 29.8.2013*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá ponechání třetího stupně invalidity s ohledem na její zdravotní stav z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 6.2.2014 má soud za plně prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované *byla žalobkyně invalidní pro invaliditu třetího stupně, nikoli pouze prvního stupně*, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 29.8.2013 i jemu předcházející rozhodnutí ČSSZ ze dne 11.6.2013 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně*, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV nedošlo u žalobkyně od 21.5.2013 ke změně invalidity z třetího na první stupeň, jak bylo rozhodnuto dle posudku OSSZ Plzeň-město dne 21.5.2013 a poté bylo rozhodnutím žalované ze dne 11.6.2013 provedeno snížení invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně s tím, že výše důchodu od 14.7.2013 činí měsíčně 4.657,-Kč. Předmětný nedostatek byl způsoben při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Plzeň-město a poté na ČSSZ (*pokles pracovní schopnosti hodnocen shodně 35%*), nikoli žalovanou při vydání napadeného rozhodnutí.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že u žalobkyně nedošlo ke snížení stupně invalidity, protože byla invalidní pro invaliditu třetího stupně nejen k datu vydání napadeného rozhodnutí (29.8.2013), ale též i k datu 21.5.2013 (kontrola invalidity na OSSZ), tudíž žalovaná vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. trvání invalidity třetího stupně bez přerušení, jak vyplývá z posudku PK MPSV ze dne 6.2.2014, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 107/2013 ze dne 21.2.2014, přičemž bude zohledněna i skutečnost, že žalobkyni byl vyplácen invalidní důchod pro nižší stupeň invalidity. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů

řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně, která měla úspěch v řízení, však náhradu nákladů řízení nepožadovala.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 21. února 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně